

Szerkesztői iroda:
Nagyenyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hová
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hová
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adatkak vissza.

KÖZÉRDÉK

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt.
félre . . . 2 frt.
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díj:
3 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.
Nyilttér sora 15 kr.

Az erdélyi róm. kath. statusgyűlés.

Folyó hó 19-én kezdte és be is fejezte a r. kath. status érdekes tárgyakban gazdag gyűlést. A tagok, különösen világiak, szép számmal gyűltek össze s habár a mult években többen jelentek meg, az érdeklődés éppen oly nagy volt. Némi aggodalmat okozott, hogy az agg főpásztor gyöngéledő egészségben jelent meg, de azért kiváló érdeklődéssel kísérte a gyűlést s nem egyszer fel is szólalt, az elnöklést azonban b. Jósika Samu világi elnökre bízta, ki a tagok általános elismerése szerint igen szépen teljesítette fontos tisztét.

A gyűlés előtt a történelmileg is híres piaci nagy templomban fényes isteni tisztelet volt. Azután a tagok verifikálása következtében, küldöttség hívta meg a buzgó főpásztort, kinek megnyitó beszédét élénk érdeklődéssel várta a gyűlés, Komárom és Kolozsvár ev. ref. gyűlésein elhangzott éles szavak és vádak után az egyetlen alkotmányos szervezetű róm. kath. gyűlésen valjon fel fog-e hangzani a válasz s ha igen: mily értelemben? A püspök beszéde nem adott egyetlen szóval sem tápot az izgalomra. Üdvözölte az ő elnöklete alatt immár tizenegyszer egyhegyülteket és Istennek segítő szent malasztját és bő áldását kívánta a tanácskozáskra. Felsorolta a status nagy veszteségeit, melyek b. Jósika Lajos, Pál Sándor és Nagy Imre kanaanok elhunytá folytán érték, másfelől örömmel említte fel azon nemes szívű adakozókat, kik az egyház javára a lefolyt időben meghozták áldozataikat. Így Szabó Julia 2000 frtot, Báldi József és neje 4689 frt 25 krt, b. Bornemissza Tivadar és neje 1200 frt, özv. gf. Kálnoki Felixné Köröspatakon 22000 frton kisdédóvot és leány nevelését építették s a javadalmazásra 20000 frtot adományozott. A gyűlés

zajos éljenzése között köszönetet szavazott a nemes szívű adakozóknak.

A tanácskozáskor megkezdése előtt Ugron Gábor tett egy indítványt arra nézve, hogy az alapítványok alapító leveleinek másolata az igazgató tanácsnak is küldessék meg. Azután dr. Mohay Sándor, a 15-ös bizottság előadója kezdte meg a tárgyak sorozatát, pontonként felolvassa a bizottság véleményét az igazgató tanács által nagy részletességgel és alaposan kidolgozott javaslatokra. Mindenesetre igen előnyös eljárás az, hogy a gyűlés előtt néhány nappal minden statusgyűlési tag megkapja a nyomtatott jelentést és költségvetést, melyekből a legrészletesebb felvilágosítást nyerheti s magának megfelelő véleményt alkothat. Ezek sorában különösen két tárgy birt fontossággal, u. m. a kepe megváltás és a tanító nyugdíjalap ügy. Az előbbire nézve utasított az igazgató tanács, hogy a megváltás alapjául szolgáló adatokat gyűjtse s az egyházközségeket a megváltásra buzdítsa, ahol lehetséges, törlesztési kölcsönök szerzése által is. A tanítói nyugdíjalap megfelelő részének az országos tanítói alapba leendő felajánlásával a most csak a külön nyugdíjalap részesei képpen felvett 69 tanítónak az országos alap részesei sorába leendő felvételére a m. kir. közoktatásügyi miniszter felkérteik.

Hosszabb vitát idézett elő az Erzsébetvárosi gimnasium ügye, melyet az állam vett át. Mit azonban a hitközség nem jelentett be az igazgató tanácsnak s a statusnak. A gimnasiumoknál örvendetes tudomásul szolgáltak az építkezésekről s a tanügyi haladásról [szólv jelentések, valamint az, hogy valahára a gy. fehérvári célszerűtlen, hiányos, roskatag épületek helyett egy, a püspöki székhelyhez illő főgimnasiunumi épület fog emelteni. Annál csodálatosabb volt tehát Ugron Gábor fészöllálása, ki csak ideiglenes javítást propo-

rált, mert — szerinte — ugys el kell vinni Kolozsvárra a püspöki székhelyet! Török Bertalan és Bíró Béla szólaltak fel a sajtáságos indítvány ellen, nemzetiségi és kulturális tekintetben egyaránt fontos intézmény érdekében s így az építkezés el is határozottatott.

Ezt követőleg nagy püspöki ebédre voltak hivatalosak a status tagjai, mely a központi szálloda diszes nagy termében a tosztok özöne között vidáman folyt le.

A délutáni gyűlést igazgató tanácsosi és al-elnöki választások s kisebb fontosságú ügyek elintézése töltötték be. Ugron Gábor az elemi iskolákról is részletes jelentés beadását s a népoktatás emelése végett világi gondnokok kinevezését indítványozta; a fontos indítvány azonban bővebb előkészítést igényelvén, ezuttal elfogadható nem volt.

Igen helyes indítványt tett Ferenczi Károly Gy.-sz.-mikliói plebánus, ki az alapítvány leveleknek s az alapítók rövid életrajzának kinyomatását ajánlotta, hogy azt minden érdekelt tudhassa, A gyűlés az elnököket éltetve, este 7-kor eloszlott.

Kossuth Lajos 90-ik születésnapján.

Volt kegyes az egek ura, hogy megengedte a turini remetének megérnie a 90-ik öszt. Kilenc évtizedet számlálni testi s lelki épségben, nem mindennapi dolog s kilenc évtizedet folytonos kitartó munkában eltölteni, a ritkaságok ritkasága. Az ily osztályrész csak az istenek kegyeltjeinek juthat.

És az az olasz földön élő nagy magyar bizonyára ilyen. Sokszor zudult élte hajójára a szenvedés, a kín, a gyötrelém vihara, de nem süllyesztette el azt. Sok háborgatást szenvedett; de ésszel, viharral dacolva kiállott minden ostromot s haladott tovább kezében a szünetnélküli munka fegyverével, a kitűzött cél felé. A kitűzött cél pedig nagy és nemes vala: honának, nemzetének felvirágzása, emelése, boldoggá tétele.

TÁRCZA.

Zsiga bácsi.

Németből ford. . . . . a.

IX.
(Folytatás.)

Zsiga bácsi, ki Wassilikánéval még mindig ugyan azon egy helyen ült, egyszerre csak azt vette észre, hogy az ő fiatal barátja örült sebességgel rohan! le a hegyről és egyenesen a vendéglőnek tart. Ő is felugrott, a lengyelót a faképnél hagyva, lefutott és berohant Burg szobájába, hol őt már bőröndjét elővéve pakolással elfoglalva találta.

„Ember! kiálta a doktor, a botor fiatalság hát mi a baj, hol ég?”

„Itt” és szívére mutatott a festő, s ott fent, is ég — röviden — mennem kell, ne is tartoztasson, legfőbb ideje távoznom.

De Zsiga bácsi a bőröndöt a szoba szögletébe rugva korholá: „Mennyi örült dolgot követhetne el életében, ha mindig ily nyakra főre pakolna és nem térne józan észre.”

„Igen, józan észre,” dohogott Burg. Jól ösmeri körtülményeime „miért kellett unokahugát magával hozni, a kit szeretni muszáj, hogy az ember nyomorult legyen, alattomos vén ember.”

„És ezért akart el rohanni! férfi maga, Burg? mit gondolanak az emberek, mit gondolna Margit! Hisz ez a leány el van jegyezve, — maga is — tehát”

„Margit eljegyezve!”

„Igen és minden jel arra mutat, mintha nagyon boldog lenne. Ne rohanjon el kedves fiatal barátom, látja mi mindnyájan mennyire kedveljük, de ha ez megneve hatná — gondolja csak, mit szólás Margit?”

A festő elhalványodott, öreg barátjának megszorította a kezét, le kapta kalapját a fogasról és elrohant.

„Mit kell kiállani az emhernek!” sóhajtott Zsiga bácsi, homlokát törölgetve, „ebéd előtt valóban szükségem van egy kis pihenésre, ha csak Wassilikáné ő nagysága . . . .”

Ezzel kilépett a folyósóra, óvatosan körül tekintve, de ott jött már a rettegett, Wandával karján, kit nem pillantott meg az öreg ur oly gyorsan, mint a mily gyorsan Wanda zokogva a nyakába borult.

„Elutazunk Zsiga bácsi,” panasolta, „oh, mama kiálhatatlan!”

Wassilikáné Wandát betolta a szobába, s a folyosó másik végén jövő Margit felé kiálta:

„Kedves gyermekem, segítsen Wandának a pakolásnál, három órákor utazunk!”

Zsiga bácsi az életét adta volna, hogy Margittal pár szót válthasson, de a lengyel nő haladéktalanul őt is betaszigálta a szobába.

„Nem,” ilyesmi csakis Németországban történhetik meg.” Képzelve, Wandát karonfogva látom jönni az ügyvédet, Lengyelországban az egy lehetetlenség lenne! Egy leány egy ifju karján, ha nem jegyesek! röviden: leányomat félre hívtam és kérdőre vontam, Wanda! — ez az ember . . . .”

„Mama” szakítá félben ő, ez ember ellen ne szólnon semmit!”

„Mi utazunk, mert tudja ilyesmi csakis Németországban történhetik meg, ez a Fürst! ez egy szörnyeteg, halálom lenne, göröcsöket kapnék”

A lengyel nő kérelmetlen maradt; Wandával a szobájában ebédelt, Margitnak barátójával kellett maradnia. Burg sem jelent meg az asztalnál, s így Zsiga bácsi és Fürst, csak ketten ebédeltek, utóbbi alig evett valamit és keveset beszélt, „s megbolondult anyós feletti mérgében” a mint kifejezte magát.

„De hát tisztába vannak együtt?”

Hisz ezzel a leánnyal nem lehet egy okos szót váltani, mentire hagyom már a dolgot.”

„Ah Istenem,” sóhajtott az öreg ur, vége nincs az izgalmaknak.”

Három órákor csakugyan megjelent Wassilikáné leányával és podgyászával, néhány rövid szót mondott Zsiga bácsinak, Margitot homlokon csókolta és Fürstnek hidegen kezét nyújtott, azzal elválasztotta a két leányt, kik egymást melegen át ölelve tartották. Wandának alig volt ideje Zsiga bácsitól és az ügyvédtől elbucuzni, mamája mintegy hurcolta a vasuti kocsiába. A vonat megmozdult. Pár óra mely eddig meglehetősen közönyösen állt a gazdája háta megett, most látta, hogy a dolog komoly kimenetelű lesz, egy ordítást hallatva, hatalmas ugrással fent termet a kocsiába. És Wanda — ezt senki sem tudja miképpen történhetett, — hirtelen lerepült a vonatról a földre egyenesen Plutó lábához. Ez mind egy pillanat műve volt, a vonat tovább robogott, magával ragadva a kezét tördelő Wassilikánét. Fürst Wandához sietett és inkább vitte mint vezette a kíváncsi nézők tömegéből. Plutó örömeiben ugrált körültek, Zsiga bácsi pedig magához ölelte az ijedtében elhalványuló Margitot és gondola: „Hála Istennek ezek már tisztába vannak!”

Cseppet sem tittem meg magam, nevetett Wanda látta a mama kétségbeesését? Plutóra borult, hevesen megölelte és suttagá: Egy embernél is okosabb vagy!”

Lesz-e nekem igazán jó és derék feleségem? Kérdé az ügyvéd.

„Természetesen!”

Te bolygó láng! Sójajtott Fürst lelkéből.

Wassilikáné a Rigi-Kaltbad állomáson leszállott és a következő vonattal visszatért. Wanda elébe futott, elhalmozta csókjaival és hízkeléseivel.

„Istenem-Istenem!” siránkozott a mama, „ha valami szerencsétlenség ért volna, ha kitörted volna kezéd, lábad, azt hittem, többé fel sem kelsz.”

Méltán szentelt tehát a magyar, örömnepet f. hó 19-én, a haza szolgálatában 90 évet töltött s érdekéért annyit aggodott ós honfi tisztelgésére. Méltán emelkedett a Mindenható felé hálaadó ének, a hármass halom s négy folyó népének ajkairól.

Méltán! de nem méltón! Ha sokszorozva-sokszorozó dott volna is a lefolyt ünnepek fénye, még akkor sem volna elég méltó ama szellem óriáshoz, kiben ezelőtt 90 évvel a magyar nép apostola született meg.

És ünnepektől Nagyenyed város közönsége is; kicsiny erejéhez képest elég impozánsan.

Az a külső fény, ha kissé fogyatékos is volt, eleven tüz-zel égett mindnyájunkban a szent lelkesedés s ez pótolta amazt.

A rendezés a „n.-enyedi állandó hazafias önénekbizottság” élén Váro Ferencz elnök helyettesével és a Bethle-tó-iskola ifjuság, élén B. Józsa Gyula ifjusági elnökkel, — két szakaszban — fogantatosította.

Az ünnepély első fele az évforduló előestéjén folyt le. Este fél 7 órakor körmenet volt, mely a városháza előtti térről kiindulva végigment a magyar-utcán s ugyanazon visszajövetlen körüljárta a vár kerületét és aztán kiindulási helyén állapodott meg. A menet élén a tüzlőtű zenekar után a 1848—49-es honvédek, azután az iparos és tüzlőtű testületek, majd a tanuló ifjuság jöttek, nagy néptömeget kísérve, példás rendben; a mi, midőn egyfelől az intézőbizottság buzgó odaadással párosult figyelmes és tappintatos eljárását dicséri, de másfelől nem kevésbé az ünnepély jelentőségét szíven viselő közönséget is. A menet által érintett utcák sorsán a házak föllobogozva s kivilágítva voltak; különösen szépen volt kivilágítva a vár néhány bástyája, melyekről egyes tűzijátékok rendezett Szabó Ferencz kolozsvári pyro-technicus.

Az ünnepély második pontját Makkai Domokos professornak egyszerűségében igen szép szónoklata képezte a melyet lapunk más helyén, egész terjedelmében közlünk.

A városháza erkélyéről elhangzott s zugó „éljen!” kiáltásokkal jutalmazott, beszéd után Szakács Imre II. th. jelent meg az erkélyen és szavalt a szép érces hangján a költő-pap Ilyés Balint. „Fiamhoz” című remek költeményét. Úgyes előadásával egészen magával ragadva a hallgatókat.

Élénk tetszés-zaj kísérel a szavallatot s végre az ünneplő nagy tömeg hazafias dalok éneklése között oszlott el, hogy készüldéseket tegyen a dísz-színházi előadáson való megjelenésre. Miskolci Henrik küldőbizottság ugyan szíves volt — az ünnepély rendező bizottság megkeresésére — egy magyar jellegű darabot adni elő, sőt azt egy pár alkalmi előképpel is érdekesebbé tenni. Szinre a „Falu rossza” került. Nem fogunk, legalább e sorokban az előadás, vagy pedig a közönségnek vele szemben tanúsított jól ismert pártfogása felett ítéletet mondani, de bizonyára elismerés illeti úgy magát az igazgatót mint a szintársulat tagjait, hogy készséggel s yekeztek az ünnepélyt közreműködésükkel kergetésére tenni.

Az ünnepély második felét a hálaadó istentisztelet képezte, mely 19-én (hétfőn) d. e. 10 órakor tartott az ev. ref. templomban. Nem volt hosszantartó az egész, de

Eppen Piaró puha tömött bundájára estem, ime megmentém,” szökött Wanda, a kutyát elővezetve, melyet Wassilikáné egy lab rugással jutalmazott meg.

„Ez a szörnyeteg csak az én kintásomra él!” Fűrtől mit sem akart tudni, hanem Zsiga bácsit ragadta karon és könnyek között panaszkodott, hogy ezt kelle neki Németországba megérni!

Burg még mindig nem tért vissza. Margit a verandán állt és várta. Nem volt nyugtalan, csendes boldogító gondolatok foglalkoztatták. Zsiga bácsi újra és újra feléje nézett, olyan nagyán, olyan idegenszerűnek látszott előtte.

„Meg kell tudnia, hogy érttem én is, mi a művészet,” hogy nekem van lelke, és képes vagyok őt megérteni,” gondolta Margit, s midőn Zsiga bácsi hirtelen felpattant helyéből és a völgy felé mutatott, hol Burg alakja tűnt fel, lassan, lehorgasztott fejjel, ekkor Margit öreg barátjának keblére borulva susogta:

„Most már tudom miért hozott ide hogy őt, magamat és a világot ösmerjem meg, igaz-e?”

Zsiga bácsi helyben hagyólag intett.

„A kura bevégeződött,” és Margit gyorsan és forrón megcsókolta kezét.

Burg belépett a társalgó terembe, halványan, komolyan, de nyugodtan. Margitot azon hirrel üdvözölte, hogy a következő nap elutazik; fájt neki hogy a leánya mosolygó arca oly kevés bánatot fejez ki, de őt vet magán, sőt igyekezett néhány közönyös szót mondani.

Egy padon ültek a társalgó teremben a nyitott ablak előtt. A lég enyhe, kellemes volt. Wanda és Fűst szemben ültek. Wanda időnként jelentőségteljes pillantásokat vetett Margit felé és mindenfélét suttogott az ügyvéd fülébe. Wassilikáné a terem egyik szegletében Zsiga bácsit árasztotta el kétségbeeset lelke keserveivel, miket ő Hiob türelmével viselt el. Ekkor Margit hirtelen felemelkedett Burg oldala mellől, nagyon halvány volt, csak szeméi ragyogtak különös fényben, csöndesen lépdelt a zongorához.

nemesítő lélekemelő. B. Józsa Gyula III. éves theol. mint az ifj. elnökö tartotta a következő igen szép hálaadó imát, a nagy számmal összegyűlt városi közönség előtt:

„Áldások kútforrása, mennyei édes atyánk!

A csillagok egymásnak a te nagyságról beszélnek s a te dicsőségedet hirdeti a kiterjesztett erősség. A föld is a te áldásaidnak kieses háza. Megdicsőítetted a te jószágodat, hatalmadat a természet pompájában, virágban, fényben, ragyogásban; kijelentetted akarodat a porszemben és a madarak énekében s a te törvényeidről beszélt a napsugár és a menydörgés.

Nagy — Urunk! nagy a te hatalmad! emberi gyöngye ajk azt ki nem beszélheti. Koronák dicsősége, világrerő hatalmak hira mind semmi, semmi a te dicsőségedhez képest.

De a te nagyságod nem rettent el a mi paránságunkat, hogy fölemeljük hozzád szavainkat. Hiszen te nemcsak a magaslatokon trónolsz; kegyelmed szárnyain bejárás kunyhót és palotát, városokat és országokat, s irgalmas jó voltoddal veszed körül az egyéneket és családokat, népeket és azoknak nagy családját, az őszembe-riségét.

Jóságos — Urunk! jóságos is vagy irántunk! Nem a bosszúállás zord feunsége köríti égi koronádat, hanem a megbocsátó szeretet szentsége lángja.

Fölemel az esetséget, eltöröld a bűnös vétkeit, biztos utra vezérel a tévelygőt, magadhoz hírod a tőled távozt s megnöveled a feléd törekvőnek erejét.

Oh atyánk! kegyelmedről sem tud számot adni a mi erőtlén beszédünk. Ha végig tekintünk a lelt napokon, önkénytelen fogan meg szívünkben a hála, ajkunkon az ima.

És ha tekintjük (közelebről) népünk multját, lehetetlen (oh atyánk) elnyomnuuk feléd törő hálaszózatunkat.

Valának a mi párdacos elnök egy hajó az összemberiség Óceánján s tévelygének ók. miként az utvesztett világtalanok. Éz Te nem hagyd elveszni a hányatott hajót. Ralöveltet szent lelked örökvilágu sugarát, magadhoz vezérel a hajósokat és levél oh Izrael erős Jehovája! levél e másik Izraelnek, népemnek szerető atyja!

És Magyarok Istene! nem hagytad el azóta választottidat.

Sokszor pedig úgy tetszedett, hogy elfordítád tőlünk a te arcadat, sokszor zudult reánk a rabság, elnyomatás, szenvedés átka; de mindezek csak megpróbáltatások voltak; mert mindannyiszor küldöttél Mózeseket, kik a szenvedő magyarságot kivezették a testi, avagy a lelki szolgaságból.

És a közelmultban is jöve egy ily megpróbáltatás, megpróbáltatásainknak talán legnagyobbja; de megadatott akkoron is e népnek a Mózes, Mózesünk legmagasabbja.

És oh mennyei édes atyánk! épen e te küldötted megjelenését, a te kegyelmed ezen egyik legfényesebb tanujelét ünnepli ma a szived elé járult gyülekezet, ezt ünnepli ma e közel ezredéves multu nemzet minden hú fia.

Ma 90 esztendeje, jó Istenünk, hogy áldást osztó kezded közöttünk megjelent s hozott olyan ajándékot, melyért halál alig, hogy adhatunk. Ma 90 esztendeje, hogy Zem-

Az első accordnál, mit le ütött Wassilikáné felhagyott lamentálásával és bámultában nyitra fejejtette a száját. Zsiga bácsi arcán egy csendes mosoly vonult át látta Fűrtöt és Wandát lábujhegyen a terembe lépni, Burg feje is megjelent az ablakban, a terem egészen megtelt, a verandán minden csendes volt.

„De az Isten szerelméért, miért nem játszott már régen!” Suttogá Wassilikáné, „hiszen igazi művésznő!”

S Margit csakugyan az is volt, vjai reptültek a bilentyükön. arca lángolt, a mi öröm, boldogság lakozott lelkében, azt mind kifejezte a zongorából kicsalt hangokon. Mindeuki elragadtatva hallgatta, — Wanda sirt, a nélkül, hogy tudná miért.

Az utolsó hangnál Burg felugrott és elhagyta a termet. A fiatal leányt körül fogták, elhalmozták dicséretekkel és egyszersmind szemrehányásokkal, de ő ki sietett az ajtón, utána kellett mennie.

Ott állott a magaslaton a holdfényben, felsietett hozzá:

„Oh Frigyes!” kiálta, karjait feléje tárva.

„Még ez is! Kegyetlen teremtés, a mélységbe kergetsz.”

„De hisz arra nincs szükség,” zokogta a leánya, hiszen én Margitka vagyok, a te Margitkád, a rövid copf-fal és nagy kötényvel! Frigyes, de hát térj magadhoz, nem emlékezel már — a hangjegyem hát lapján —.”

Egymás karjaiba berulnak.

„De az Istenért, hogy történt mind ez?” Kérdő végre Margit kedves arcát nézve.

Ekkor Margit Zsiga bácsira mutatott, ki a ház előtt állott. Reajok feltérintve. Burg szeméi előtt világosodni kezdett. Lesietett Margittal és Zsiga bácsi mindkettőjüket keblére szoritá.

„Istennek legyen hála és köszönet!” szökött tiszta szívéből.

Vége.

plénmegyében, a monoki kis házban megszülette hazánk legnagyobb publicistája, szónoka és állam férfia s akkori főlshadittatásunk első harcosa.

Áldott légy, oh áldott légy, Izrael Jehovája, Magyarok Istene! ezért a ragyogó csillagért, melyet komor éjjelen támasztál hazánk egére! áldott légy ezért a Mózesért, kit egész Magyarország lángolva szeretett, midőn e nemzet-ről levette a rabbiincseket; áldott légy ezért a honáért élni-halni kész önzetlen bajnokért, ki népének dicsőséget rakott, koszorút fejére s lángbetűkkel írta nagyságát az égre, áldott légy ezért a drága lélekért, kinek neve zengett kárpátoknak ormán s lobogója lengett a kalászos rónán! . . .

S kiben e hon legigazabb fiát látta megjelenni, ő érette száz meg ezerszeresen légy áldott, nagy Isten!

Hálaadással s magasztalással eltelve szökönk veled, atyánk! Vedd be föleidbe a mi kiáltásainkat.

És hallgass meg oh akkoris, éha szavunk kérésbe megy át. Ime most is már eszedekelésre nyílik a mi szájunk.

De lásd, Urunk! e földi lét. nemcsak fényből, virágból, hanem könnyekből is áll. Csapások látogatják meg az emberfiát s megkeseretik az ő eledelét.

Ezekről ments meg — buzgón kérünk, mentsd meg azt az agg hazafit. Tedd a mennyre lehet még hátralevő napjait derülteké, vidámakká Hiszen eléggé megszenvedte már ő is a mult s jöveudót. SUGARAZD BE A NYUGALOM, a békesség, a jólét sugárzóóvával az ő éltének alkonyát, halmozd el testi s lelki javakkal, hiszen te tudod azt legjobbba, urunk! kiérdemelte ő azokat bőséggel.

Áld meg őt gyermekeiben s többi hozzátartozóiban. Áraszd ezekre is kegyelmed bő forrását; hadd simuljanak el azon dicsó homlokou a gond barázdái s hadd teljenek meg abban nemes szívben a redők boldogsággal, gyönyörűséggel!

És ha — atyánk! — (mint szent fiad mondotta), méltó a munkás a maga bérére, — ne vond meg tőle sem azt, a miért verejtékével küzdött. Tedd boldoggá ezt a hazát! hiszen ezért küzdött egész életében s ezért dobog most is az a drága kebel.

Tedd boldoggá ezt a hazát! — áld meg kalászos sik-jait, erős bérceit! virágoztasd föl fölmívelését, kereskedelmét, iparát, virágoztasd benne a műveltséget, a tudományokat, művészetet és virágoztasd föl, különösen az erkölcsöket s a vallást. Hadd legyen ez a nép előttd is kedves s hadd legyen olyan, a melynek messze hira legyen.

Távoztasd el Magyarországot egéről a fellegeket, melyek csapásokkal fenyegethetik, hogy ne lásson több sajgó szenvedést ez a föld, melyen annyiszor apánk vére folyt, s melyhez annyi szent nevet egy ezredév csatolt.

Áld meg e hon kormányzóit bölcseséggel, igazságsággal és szeretettel alattvalóik iránt, hogy ama nagy számadás napján nehogy hamis sáfároknak találatsanak.

És áld meg, Urunk! e föld minden lakóját önzetlen szeretve lelkével, hogy szeretve imádjának tégedet, szeretve legyenek hívségesek e földhöz és szeretve legyenek jóindulattal egymás iránt.

Ésdve kérünk, jó atyánk! hallgasd meg könyörgésünk szavait Megváltónkért, szentfjádért. — Amen!

Ezután az ünneplő sereg eloszlott.

Igy folyt le városunkban a Kossuth ünnepély. Lehet, hogy egyebütt több fényvel, de bizonyára nem nagyobb lelkesedéssel.

Kossuth Lajos születésének 90-ik évfordulóján.

Makkai Domokos tanár beszéde az ünneplő közönséghez.

Magyarország újjáteremtésének, a magyar nemzet új életre hívásának nagy alakjai egyenként sirba szállanak. Szabadságharcunk tragikus vége, a győzelemre jutott hatalom vad kénye, a kétségbeesés életsorvasztó künjtái; elvesztett élettel, a kor és az idő mind azokra sújtottak, a kik legnagyobbak és legerősebbek voltak ama nagy idők harczaiban.

Egy maradt közülök életben, a ki most reszkető kézzel, de ifju lélekkel s teremő értelemmel írja a maga és nemzete történetét. Mert a történelemé már ő és az a mit a nemzetért — a nemzettel együtt tett.

Kossuth Lajos ma a legnagyobb élő magyar; az egész nemzet úgy tekinti, mint egy dicsó, fényes történet nagy alakját.

Az a nemzet, melynek szendergő őseréjét Kossuth Lajos felrázta; világra szóló küzdelemre s örök emléktű fényes diadalra vezette: az a nemzet a szeretet, hála és büszkeség felmagasztaló érzetével valja őt magáénak.

Ha boldog az a nemzet, melynek van, kit tisztelnie, a multból: ebben a magyarnak nem lehet oka panasza. Tisztelekre méltó nagy férfiak neve dicsíti a magyar Panteont s ezek közt áll már Kossuth Lajos is. Egy élő ember, a kit nem érekből, nem hízelgésből magasztalnak, mert őt a történelem állította a nagy férfiak sorába.

Ez a történelem arra tanít minket, hogy a most élő, működő és fejlődő magyar állam a maga életrajzát, működési alapját és fejlődése biztosítékát nagy részben a

Kossuth Lajos bátor, merész győzödést, és tisztelt és nem más

Az ő a lödő hatalma az eszméket ő bátor, mer kormányt, a

séget Erdély szabad sajtó, lási joggyem

a magyar áll magyarnak, l

Bizony a nagy reme

magyar ajku

tást legnagyobb

nemzeti létök

általa a magy

z a b a d s

A törté

csőséggel kö

zaját az állat

madó ellense

kesedése álta

arattak, mely

szabadsághar

azon eszmé

tünk felvirul

Kossuth

mével, az en

kével s ragy

csülést szerz

No há

lességét hiva

az félelem

90 éves Kos

Mert ő

s nem többé

zetéből kizar

S ő ott van

elveivel, haj

nem férhet

A nem

lődesét, jöv

előnyös hely

Kossuth álta

elérhető, ha

gyarapodását

gyűjt a jövő

szívében s te

egyéni, hazai

hevülő szíve

atlan akarat

szenvadni is

A gon

ségig, hogy

férfit, egy

szerűség, a

volt, a mi a

ség hosszú, l

özvetlen, mu

jó keresztény

és az emberis

dalában! Csa

rekeny testet

A magy

zete, hogy leg

dogító terveik

érték meg a

tehetetlenség

beli Promethe

nemzet felé s

és meletet, z

tott fel a kö

Vezérünk haj

lem tölteket,

Ma má

Panasz l

és vezérünk!

Ne agg

él, küzd, mu

lemetek lengé

veitek emléké

A Bosp

fenséges Alpo

vül ez a nem

Kossuth

letünk, és se

születése 90-i

pokat tartott

fényes, áldaso

Virágháti Farkas emlékirata 1860-ból.*)

Nagyenyed városa közérdekében teendő javítások és annak szépítése iránti nézetek.

19 Városunk határát egész hosszában, számos kanyarulatával több mint egy mérföld hosszan a Maros csaknem mindenütt mossa, nem csekély károkat okozván helyenként.

Szükség lenne e részben, szakértő egyén által kijelöltetni azon helyeket, a hol és mikép teendő partvédelmi intézkedések megkezdésének.

Ilyenek lehetnek a g a y o b b g á t o k á l l i t á s a — ilyen a Hídokút arkávia szemben naponként kárukra növekedő S e r p e n t i n e megetti f é l s z i g e t á t m e t s z é s e s t b.

S ha k ö l t s é g h i á n y, vagy más akadály miatt, nagyobb szerű rögtön eredményező partvédelmi munka nem tehető — úgy az arra alkalmas helyeken — a p r ó e l e v e n f ü z g á t o k á l l i t á s a, mi által a lassan, de biztosan működő természeti erők felhasználásával a partok állandó megerősítése szintén eszközölhető.

Ez erősítések által származó partmentébe berkek erdészetiileg lennének kezelendők a szépítési közalap javára.

20. Mind a városi köz — mind aránylagosan a bitokos polgárság személyes érdeke megkivánja, úgy jelen — mint jövőre hatólag: h o g y a z e r d ő k i r á n t i s j a v i t ó i n t é z k e d é s t é t e s s é k.

Mi részben legelső: azokat sáncolatokkal állandó határok közé venni.

Továbbá, az élet szükség is erdők jelen növényi állapotjához alkalmazott használati rendszert megállítani, mihez képest annak szálas — közép — vagy sarjerdő képeni kezelésre zánt részletei kijelöltesse, egyegy kiválon különböző gyári célokra szükségelt ép ősfák megahagyása mellett, a kijelölt részletek szabályos érvágatokra (Schlag) osztotván.

Ervágatok megállítása, az okszeres erdő ekonomia mulhatlan kelleke.

Minden erdő egy kamatozó töve, melynek a jelenkor csak kamatjához tarthat igényt, — ily kamat az évenkénti szabályos vágatból rendszeren nyerendő fa mennyiség, — melynek határát észlelni annyit, mint a tőkét maradék hátrányára megapasztani — azoknak megerősített vágása csak fatalitások esetében számíthat elnézésre.

És minthogy megállított használati rendszer alapján, a részletek és érvágatok kijelölése már léteik, szükséges azokat szabályos irányuk mentén, 2—3 öltény széles érvágati vonalokkal (Schlag linien), egymástól elkülöníteni, mely vonalok mind az erdei közlekedés érdekében, mint utak, mind pedig lehető tüzrész alkalmazásával mint védvonalok egyirányt, célszerűnek.

Vége az Enyed erdő részletekben létező puszták, foltok, mind szinten annak néhol megrongált szélei, ültetés vagy vetés által koronként erdővé átjavítandók.

Jelentékeny javítás lenne, a főbb irt tagosítás következtében, az erdő közelében erdővé változtatás végett ahhoz mérendő helyen egy 60—80 holdnyi t a g n a k e p e r f a e r d ő v e a l a k i t á s a.

Az eperfa, éghajlati viszonyaink szerint erdészetiileg kezelve a többekkel kiállja a versenyt azon külvilégeiben nevezetes mellék hasznát ad. A selyemhernyók tenyésztése, egyetlen tápszere, nagy mennyiségben meglevén, annak alapján a selyem termelés nagyban lenne kivihető. Új kerestet ága lenne az sokaknak — új és országosan előismert biztos jövedelmi forrása a közvagyonnak.

Erdészeti szabályaink szigorú fenntartására, az erdészeti rendőr személyzet szaporítása, s keltőlőjázása lényeges teendő — az is szükséghez képest, állandó csöklők felállításával.

* Virágháti Farkas Nagyenyed város főjegyzője 1867. nov. 11-én halt meg. Emlékirata nagy részt még ma is időszerű, mivel az abban fejtegetett életrevaló eszmék nagy része a jövőtől várja megvalósítását. Vajha sikerülve e közzététel által egyik-másik eszme megvalósítását siettetnünk, vagy legalább elméklődés és megbeszélés tárgyává tennünk. Ez is jobb a télen lemondásnál. Szerk.

(Vége köv.)

Színészetünk.

Az elmúlt hét ismét érdekes programot tartalmazott és új tanúbiznyságot nyújtott arra nézve, hogy a Miskolci társulata sok derék művészzel dicsekedik, habár K o v á c h Lajos hirtelen eltávolsága sok zavart okozott is, a mennyiben a szerepkiosztást nagyon megnehezítette, ehhez járult még az is, hogy B e n i c z k y egy pár napig távol volt. Különösen H e l t a i fényes tanujelét annak, hogy universalis ember, hisz mindennap más-más szerepkörben játszott és mind e mellett tisztességesen megállotta a helyét. — Azonban térjünk át a részletekre.

S z o m b a t o n szept. 17-én Moser: „E g y d a l á r ú n n e p e l y v i s z o n t a g s á g a i” 3 felv. vígjátéka adatott. Meséje egy vidéki dalárda ünnepelellemtelenségeit teszi nevetségessé és érdekes epizódjain pompásan el lehet mulatni. Kitérő alakítást nyújtott H a v a s i, mint a dalegyet szolgája, a ki annyira nyugtázó, és úgy hadar, hogy mellette nem tud senki szóhoz jutni. — Mindannyian sokat ügyeskedtek és az előadás elég élénk volt. Közönség lehetett volna több is.

V a s á r n a p szept. 37-án K o s s u t h L a j o s nagy hazánkfia születésének 90-ik évfordulója alkalmából díszelőadás képen Tóth Ede: „F a l u r o s s z a” 3 felv. népszínműve adatott. Látszott, hogy hirtelen szedték elő, azonban elég tisztességesen lett bemutatva. L. Perczel Mari (finom Rózi), Heltai (Göndör), Havy (Feledi), D. Örsi Aranka (Boriska), Havasi (Gonosz Pista) dicséretesen játszottak. — Török Margit (Bátki Teréz) oly jó kedvében volt, hogy minden percében tuzásokba ment át. — Szépek voltak a következő némaképek: 1. „K o s s u t i m á j a a k á p o l n a i c s a t a u t á u.” 2. „B e m d e k o r á l t a t á s a K o s s u t h á l t a l.” 3. „K o s s u t h b u c s u j a a h a z a i f ö l d t ő l, és végre 4. A n ö p h á l a j a, a mely alatt az összes személyzet a: „N e s i r j, n e s i r j K o s s u t L a j o s” ismert dal énekelte. A közönség, a mely tulajdonilag tanulókból állott, nagyon hálás volt, és többen izben élénken hívták a szereplőket. Közönség szép számmal, csak az intelligencia tenyeseen tüdőköit tavoltatván.

H e t i f o n szept. 19-én, az ismert francia vígjáték: „V á l á s u t á n” lett bemutatva. Kitérők voltak H e l t a i, H a v a s i, Ö r s i A r a n k a, T ö r ö k M a r g i t és H e t e n y i E m i l i a. Az összejáték jó volt. Közönség azonban lehetett volna több.

K e d d e n szept. 20-án Jacobi és Lauss: „B o l d o k h á z a” 3 felv. bohózata került előadásra. H a v a s i (Ormay Gerger) vidéki magányzó. Pesten minden áron egy magány tébolydába akar menni, hogy tekintesse meg. Barabás (Ormay Béla öcséje) és (Lorándi) Radvay testő elviszik trefából egy családi otthonba, a hol az öreg Ormay mindenkit örülnek néz és nagyon mulat egyik-másik képzelte rögeszméjén. Majd szután pedig, midőn Pestről haza került, a képzelte örültek meglátogatták falu és ő ezeket mint örülteket elzárja, míg végre kislát, hogy lóvá tettek. Sokat lehet rajta mulatni, de sem meséje, sem pedig kidolgozása nem elég szellemes. Jó volt H a v a s y, H e l t a i (Köfoki), H e t e n y i E m i l i a (Bajlaci Zsolna), H a v y (uyug. kapitány), — gyöngék voltak B a l o g h, ki szerepét sem tudta és Barabás, kinek ez a szerep nem tehetségehez mért volt. — Közönség szép számmal volt és több izben tapsal tüntette ki a derék játékosokat.

S z e r d á n szept. 21-én Offenbach ósregi operet-téje: „S z é p H e l e n a” került előadásra. Keudkivüi dallamosságával fogva most is hat, banális szövege ma mar visszataszító. Színészeink pedig csak úgy ex-empori-záltak, mintha éppen a kaszinóban lettek volna. Szépen énekelte a mi kedvelt L. P e r c z e i M a r i prima donna mint szép Helena, és tolettéjvel tüdőkölt, új volt L o r á n d i (Paris), egynehány dalát meg is újrazták, jól alakított H e l t a i, (Menelaus) meg H a v a s i (Cúschas), a kar egy párszor ingadozott, a mit a hirtelen elő-r a u t á s n a k tulajdonított, különben D o n á t h k a r n a g y d i s t i n g u a l t k i s é r e t e d i c s e r e t e i e r d e m e l. — Közönség szép számmal volt.

C s ü t ö r t ö k ö n szept. 22-én Donáth D. Ö r s i A r a n k a jutalomjátéka gyanánt új. Dumas Sándor: „K a m e l i a s h ö l g y” 5 felv. drámája került előadásra. Ö r s i Aranka már bele játszott magát a nagyenyedi közönség szívébe és szívesen nézik kellemteljé játéka. Gauhier Margit hatalmas szerep és művésznőnk nagyon is ügyesen oldotta meg feladatát. Gyönyörű alakítást nyújtott a 3-ik és 4-ik felvonásban, de különösen tettzett az utolsó haldoklási jelenetben, a melyben az eddigi sablonzerű hosszadalmas vonaglast elejtette és Armand karjai közt halt meg; kifejezés teljes játéka több izben elragadta a közönséget és lelkesen éljenzett a művésznőnek. Első megjelenése alkalmával egész halom virágcsokrot kapott, a Bathien főiskola ifjusága pedig egy remek koszorút nyújtott fel az ünnepeletnek. Megemléndők csinos izlézes tolettéi is. Szépen és hávvel játszott H e l t a i is nem éppen neki való nagy szerepben, mint Armand, ez alkalommal is bemutatva, hogy mily buzó majd minden alkalommal. Az összejáték tisztességes volt, csak itt ott volt egy keves lönyakadás érezhető. Díszes közönség vett részt, a mely a természet szinte zufolásig meglőltötte.

P e n t e k e n szept. 23-án Pusztai Béla kolozsvári színész: „J a n i é s J u c z i” énekes bohózata adatott. Az egész darab bizony silányság és még a közép mérelet is alig üti, azonban a közönség nevetet eloget és így egy estét elmulatot, habár a kijövetel alkalmával mindenfelől ezt hallam: „oh, milyen nagy boldonság! — Ügyesen alakított a mi universalis színésznőnk H e l t a i (Jani) és L. P e r c z e i M a r i (Juczi), az utóbinak azonban az utolsó felvonásban oly rossz kedve volt, hogy szemmel láthatólag feltűnt. H a v a s i (kantor). G y ö r f t y u é (Sebes Sára) H a v y (Strázsa). T ö r ö k M a r g i t (Lidi) és különösen H e t e n y i mint „Misi” jól kiegészítették az egészet. K i s K a t a (Moresz) kedves volt kicsiny szerepében, minden áron baka szeretőre akart szert tenni. Egy néhány szép dait is hallottunk. Közönség a zóna-előadás következtében szép számmal volt.

Kossuth Lajos szellemétől és alkotásaitól nyerte. Az ő bátor, merész szelleme keltette fel azt a hitet, azt a meggyőződést, hogy a magyar állam lehet független, onálló és tisztelt a többi államok sorában, ha népe mar önel és nem mások eszköze többé.

Az ő alkotásain áll ma a virágzó, népesebb, művelődő hatalmas magyar állam. Egy egész nemzedék erlelte az eszméket és terveket az állam újáteremtésére, de az ő bátor, merész lelke alkotta meg a független magyar kormányt, a magyar birodalom szorosabb kormányzati egységét Erdély uniójával. Ő vitta ki a népjog diadalát a szabad sajtó, a népképviselet, a polgári, politikai és vallási jogegyenlőség törvénybe iktatásával; ő vitta ki, hogy a magyar államban teljes polgárjoga legyen nemcsak a magyarnak, hanem minden itt élő nemzetiségnek.

Bizony! ha a magyarok el-el zarándokolnak Turinba a nagy remetéhez kegyelet és hálaérzettel eltelve: a nem magyar ajku polgárok is vehetnének egy-egy hálapillantást legnagyobb jóltevőjük felé idegen honjában. Mert nemzeti létők fejlődésének és az az alapja, a mit tőle s általa a magyartól nyertek: az e g y é n i é s p o l g á r i s z a b a d s á g.

A történelem abban is igazat ad Kossuthnak s dicsőséggel környezi nevét azért, hogy fegyverrel védte hazáját az állam függetlenségét s a nemzet lételet megtámadó ellenségek ellen. Az ő csüggedést nem ismerő lelkesedése által sikra szőlított seregek olyan diadalokat arattak, melyek örökre biztosítják a nemzet becsületét. A szabadságharcban kiontott hönfíver termékenyítette meg azon eszméket, melyek alapján új állami és nemzeti életünk felvirult.

Kossuth, mint számkivetett bujdosó, eszével, jellemével, az emberiség jogaiért és szabadságáért lángoló lelkevel s ragyogó ékesszólásával mindenütt tiszteletet, becsülést szerzett nemzetének.

No hát! a kinek a lelkiismerete tiszta; a ki kötelességét híven teljesíti királyra, nemzete és az állam iránt: az félelem nélkül ünneplheti ma a világ színe előtt a 90 éves Kossuth Lajos születésnapját.

Mert ő már a történelem dicsőség koszorúza alakja s nem többé a magyar állam polgára. Az állam szervezetéből kizárva: a nemzet szívében talált állandó hazát. S ő ott van igazán a maga helyén. Nagy eszményével, elveivel, hajthatatlan szilárd jellemével s fényes multjával nem férhet meg a mostani magyar államban.

A nemzet kibékült az uralkodó házzal; életét, fejlődését, jövőjét úgy látja biztosítva, ha a magyar állam előnyös helyet foglal el a Habsburgok monarchiajában; a Kossuth által képviselt teljes állami önállóságot úgy hiszi elérhető, ha egy: a nemzet mostani lételet, fejlődését, gyarapodását minden irányban biztosító szövetségben erőt gyűjt a jövőre. Addig hadd éljen Kossuth csak a nemzet szívében s teremjen szelleme ott nemzedékről nemzedékre egyéni, hazafias és emberi erényeket: nagy eszményekért hevülő szívet, mocsoktalan tiszta jellemet; erős, hajthatatlan akarat-erőt és munkakedvet; lelkesedni, de tünni és szenvedni is tudó szellemet.

A gondviselés azért tartá meg életét ilyen késő vén ségig, hogy felmutathasson a nemzetnek egy embert, egy férfit, egy hazafit; a ki a viruló ifjuság erejébe a népszerűség, a hatalom és dicsőség legmagasabb fokán is az volt, a mi a bukás, számkivetés, hontalanság és késő vénység hosszú, kínos éveiben tudott lenni. Hűséges hazafi; önzetlen, munkás ember; törhetetlen jellemű, erős férfiú; jó keresztény, teli eszményi szeretettel a haza, a nemzet és az emberiség iránt; élő hittel minden jó ügy diadalában! Csak ilyen gazdag szellem tarthat fenn egy törékeny testet 90 éves koráig.

A magyar nemzetnek meg volt ama szomorú végzete, hogy legkiválóbb fia nagy eszméikkel, nemzet boldogító terveikkel, erős akaratokkal és forró szívekkel nem tértek meg a haza határai között s idegen földön, kínos tehetetlenségben éltek le elsötétült napjaikat, mint a regébeli Prometheusz. Csak lelkek fénye sugárzott a hon s a nemzet felé s ezek sokáig nem látták, nem érezték a fényt és meleget, melyek feléjük sugároztak. Egykor így sohajtott fel a költő a száműzöttek után: „Fejdelmünk haj! Vezérünk haj! Magyartok gyászban ül, Még leng a szellem tölletek, S már lelke sem hevül.”

Ma már ez is megváltozott.

Panasz helyett örömhirt küldünk nektek fejdelmünk és vezérünk!

Ne aggódjatok; magyartok nem ül gyászban, mert él, küzd, munkál, gyarapszik s lelke h e v ü l a t i szellemetek lengéseitől! Lelkesedve ünnepli tetteitek és neveitek emlékét.

A Bosphorus partján sirjában nyugvó Rakóczi s a fenséges Alpok alján élő Kossuth szellemétől mindig hevül ez a nemzet!

Kossuth Lajoshoz, a 90 éves agg férfiúhoz tisztelünk, és szeretetünk forró érzelmeit küldjük e napon, születése 90-ik évfordulóján. Ha a gondviselés még napokat tartott fenn számára: legyenek azok megjutalmazói fényes, áldásos életének. Éljen Kossuth Lajos!

hazánk akkori Magyar-országért, nemzet-értélni-geget ra-az égre, ett kár-...“ enni, ő en! veled, kérésbe szájunk, virág-meg az ad meg átralevő envedte ngalom, konyát, legjob- zóiban. uljánaak eljenek gyönyör- adotta), le sem t a ha- dobog os sik- ereske- tudó- az er- ted is re va- me- o sajó- e tolv. szagos- gy sza- ak. zetlen zereleve jójn- yörgé- ! Lehet, agyobb

Vegyes hírek.

Lapunk t. előfizetőit és hátralékosait felkérjük az előfizetések szíves megújítására.

Figyelmeztetés. Azok kik vármegyénk törvényhatósági bizottságának legelső adót fizetőtagjai sorába csak adójuknak kétszeresével juthatnak be, eziránti joguk és adójuk igazolásával mielőbb jelentkezzenek szóval, vagy írásban az alispáni hivatalnál.

Az új vasúti menetrend azon rég várt kedvezményt nyújtja megyénk közönségének október 1-én kezdve, miszerint a gyorsvonathoz Gy. fehérvárról is lesz Tóvisen csaklakozás s így reggel Gyulafehérvárra utazva, az esteli gyorsvonattal vissza lehet utazni.

Az alsófehérmegyei orvos-gyógyászerés egy-let évi rendes közgyűlését október hó 2-án, vasárnap d. n. 2 órakor a városház nagytermében Nagyenyeden fogja megtartani.

A szűret a biadott alispáni rendelet szerint az idén sem kezdődhetik október 16-ika előtt. A szűret idej-minden községben a megkezdés előtt 8 nappal közhírré teendő, hogy arról a külbirtokosok is ideje korán értesül-hessenek.

Színházi hírek. Ma vasárnap Miskolczi H e n r i k színgazgató „K é z f o g ó” című 3 felvo-násos népszínműve kerül előadásra. Miskolczi neve nem új név az irodalom terén, mint hírlapíró már évek óta működik és így bizalommal nézhetünk a mai est sikere-ére. N-rezvet népszínművet a kolozsvári nemzeti színház igazgatósága már elfogadta előadásra, tehát ez is egy bi-zonyítéka annak, hogy Miskolczi népszínműve érdekes és élvezetes estét fog nyújtani. A népszínműben előforduló dalokat a színház karnagya D o n á t h L a j o s írta. A kinek sok szép dala ismeretes az országban. — Mind-két szerzőnek sikert kívánunk! — V e n d é g s z e -r e p l é s. A mint biztos forrásból értesülünk Miskolczi igazgató M e g y e r i Dezsőt, a kolozsvári nemzeti-szín-ház jeles komikusát 3 vendégjátékra óhajtja megnyerni. A kitűnő színművész, ha valami akadály közbe nem jön, jövő heten fog városunkba vendégszerepelni. — J u t a -l o m j á t é k. Kedden H e l t a i Nándor szintársula-tunk legfőhadhatatlanabb sokoldalú tagjának lesz jutalom-játéka. Színe kerül „Váléni nász” nagyhatalú új színmű. Felhívjuk rá olvasóink figyelmét. — Szombaton okt. 1-én a társulat fiatal szorgalmas komikusának, Beniczky Lajos-nak lesz jutalomjátéka. Színekerül: Nagypó vagy a men-dikáns diákok. Felhívjuk műpártoló közönségünket e te-hetséges színelőadásra.

Az év utolsó negyede előtt állunk. A politikai és tár-sadalmi élet új erővel lüktet; halmozódnak az esemé-nyek, élénkül-nek a lapok, melyek nagy ünnepi mellékletekkel kedveskednek ol-vasóinknak. Nyilvánvaló tehát, hogy most célszerű még azoknak is lapot rendelni, akik az év több részében azt nem szokták tenni, mert olvasnak ott es azt, hol és mit -- uton, fürdőben -- előtalál-nak. Célszerű annál inkább, mert a rendes előfizetők több oly ked-vezményben is részesülnek, amit más újságolvasó el nem érhet. Áll ez különösen a Pesti Hírlapnál, mely rendkívüli kedvezményben ré-szletti rendes előfizetőit. Teljes nagy képes naptárt küld egészen in-gyen — bermen ve minden ráfizetés nélkül — minden előfizetőjének, meg a hónapos előfizetőket sem véve ki. Oly naptárt, mely tar-talmánál, bőségénél, képei sokaságánál és hasznos közleményei nagy számánál fogva igazán vetélytárs nélkül áll ma a naptár-irodalom terén. A legelső és legkedveltebb tárcairóktól hoz e naptár rajzokat elbeszéléseket, köztük Jókaitól, Mikszáthtól, (amivel ugyancsak nem dicsőkedhetik még egy naptár) s a legerdekesebb képekkel tele 30—40 oldal. Magának a „Pesti Hírlapnak” dícséretére nincs mit mondanunk; elég tudni, hogy a legváltozatosabb és mulattatóbb újságok van elismerve. Jókai Mórtól rendkívül érdekes történelmi regény közlését kezdte meg legközelebb „A két Trenk” cím alatt. Az október ele-jen belépő új előfizetők a kétkötetes regénynek addig megjelenő té-szét külön lenyomatban kapják meg. Előfizetni minden naptól kezdve lehet (egy óra 1 frt 20 kr., 2 óra 2 frt 40 kr., negyedévre 3 frt 50 krt.) Természetesen a belépő új előfizetők is megkapják ka-tá-csonyra a Pesti Hírlap naptárát.

Csarnok.

Fiamhoz. *)

Ha majd felnősz reményim rózsabokra,
Én Zoltánom, kis fürgő gyermekem,
S értelmesen tekinthetsz e sorokra,
Miket úgy fáj megírni énnekem;
Hadd legyen e fájó szavak intése
Márványbetűk gyanánt szívedbe vésvé:
Akár miképp bánják a sors veled,
Kossuth nevét, soha el ne feledd.

Bár volt elég nagy-, név- teremő vésze,
Keveset bír ilyet Árpád hons;
Magas ez, mint Lomnieznak sziklabérce,
S nély értelmű, miként a nagy Duna.
Nem csak magas, szilárd is mint a Kárpát,
S mály értelmét maig ki nem találták.
Oh bármiképp bánják a sors veled,
Kossuth nevét, fiam el ne feledd!

Ha láttad vón, ki e nevet viselte
Láttad vala országgyűléseken!
A tömegben felül magaslak lelke,
Ihlet lőu benne testté, gyermekem.
Mig elmondá ékes beszédit ajka
Csodálattal nagyok csüggenek rajta:
Oh bár miképp bánják a sors veled,
Kossuth nevét, fiam, el ne feledd.

Hogy lelkesült csatára lángszavatól,
Hogy lelkesült huszár, gyalog, tüzér!
Hány győztes lett hőssé, hány gyáva bátor!
E név fiam, zászló volt és vezér.
S ha fellobbant káros vizsálynak ősze
Hogy meghajolt, ha közbeszólt a büszke!
Oh bármiképp bánják a sors veled,
Kossuth nevét, fiam, el ne feledd.

Kibujdosott! Nem vitt aranyat magával,
Sok szenvedés várt rája odakinn;
De nem töré meg hűségét a távol,
És nem fogyott el a méz ajkain;
A kik szavát hallgatni felgyűllének,
Halántéki körül babért fűzének.
Oh bármiképp bánják a sors veled,
Kossuth nevét, fiam, ne feledd!

Babérral kiinn, tövissel a házban.
Szuró tövissel környezett e név.
Hírere sok vágyott s mivel hiában:
Dicsőségét rongyossá tépdelék.
De bár szennyezze undok kigyó mérge
Tapossa bár irigység sárba, vérbe:
Bármint bánják, fiam, a sors veled.
Nagy lesz az ott is, — és te ne feledd!

Ilyés Bálint.

*) Szavaltá: Szakács Imre II. th. a. f. hó 18-án tartott Kossuth ünnepélyen.

Felelős szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadótulajdonos: WOKÁL JÁNOS.

HIRDETÉSEK

Fekete, fehér és színes damast sely-meket méterenként 1 frt 40 krtól 7 frt 75 krig (38 különböző fajtában) szállít, megrendelt egyes öltönyekre, vagy egész végeken is, postabér- és vámentesen HENNEBERG G. (cs. kir. udvari szállító) s e l y e m g y á r a ZÜRICHBEN. Mintak postafordulóval küldetnek. Svájczba címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasz-tandó. (8.)

Egy igen jó forgalmu sarok

FÜSZER ÜZLET

a piacon; dohánytözsde-, só- és pálinka joggal, berendezéssel és áruval anyagi viszonyok miatt biztosíték mellett több évekre azonnal átvehető.

Ugyanott lakás, kamra, az udvaron jó kut és köistálóval együtt

400 frt évi hasznobér mellett.

Értekezhetni lehet SZOTYORI JÁNOS urnál Nagyenyeden. 1—1

333. szám — 1892.

Arverési hirdetmény.

Alólírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a n.-enyedi kir. járásbíró-ság 1806/892 számú végzése által budapesti Könyg V. fia végrehajtót javára nagyenyedi lakos Bodola Lajos ellen 144 frt 97 kr töke, és egyéb törvényes járulékal követelés erőjéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság foglalt és 413 frt 80 krra becsült bolti áru cikkek és bolti álványok felszereléssel álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatkak.

Mely árverésnek a 2749/1892. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Nagyenyeden alperes üzlethelyiségében leendő eszközölésére 1892. október hó 13-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok, ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverozendő ingóságok vételára 1881. LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Kelt Nagyenyeden 1892. szeptember hó 21. napján.

GAJZAGÓ SIMON, kir. bírósági végrehajtó.

Nyomatott Wokál Jánosnál Nagyenyeden, 1892.

A LEGUJABB és LEGOLCSÓBB

politikai és közgazdasági napilap

a Magyar Ujság

Laptulajdonos:

Dr. Fenyvessi Ferenc orsz. képviselő.

Előfizetési árak:

1 óra 1 frt, 1/4 évre 3 frt, 1/2 évre 6 frt, 1 évre 12 frt.

Egy szám ára 3 kr, vidéken 4 kr.

A Magyar Ujság kiadóhivatala egész éves és féléves előfizetőnek azt az állandó kedvezményt nyújtja, hogy a Magyar Ujság valamennyi sorsjegyre, melyek Magyarország és Ausztria összes törvényesen engedélyezett sorsjegyeinek két csoportjából állanak és a magyar leszámítoló és pénzváltó-banknál letétbe helyezettnek, játszanak és éventéki és csoportonként 65, te-hat 130 húzásban részesülnek s csoportonként 3 és 1/2 tetát összesen

7 millió nyereményre játszanak

A Magyar Ujság rendszeren 16 oldalnyi terjedelemben de gyakran 20 és 24 oldalon jelenik meg és a rendes gazdag rovatokon kívül állandóan két vezércikket, két tárcza és ismeretterjesztő cikket és

két kitűnő regényt közöl,

melyek közül az 1/4 éves előfizetők 1 kötetet, a 1/2 éves előfizetők 2 kötetet és az egész éves előfizetők 4 kötetet kapnak, miután a lapban közötti kitűnő regények

külön kötet alakjában is megjelennek.

Mutatványszámokat kívánatra ingyen küld a

„MAGYAR UJSÁG”

kiadóhivatala

3—4 Budapest, IV. kerület, gránatos-utca 1. sz.

Sz. 1094—1892.
tkvi.

Arverési hirdetmény kivonat.

A balázsfalvi kir. járásbíró-ság, mint telekkönyvi batóság köz-hírré teszi, hogy a nagyszobent Albina takarékpénztár végrehajtót-nak, Baneu Jozsif és neje végrehajtást szenvedő ellen 44 frt 16 kr s jár. iránti végrehajtási ügyében a csufudi 69. sz. tjkvben A + 117 118 hrszámú ingatlanra 160 frt; a 2 r. 369 hrsz. 53 frt; a 3 r. 605/1 hrsz. 5 frt; a 4 r. 669 hrsz. 4 frt; az 5 r. 673 hrsz. 5 frt; a 6 r. 693 hrsz. 34 frt; a 7 r. 854 hrsz. 36 frt; a 8 r. 1098/3, 1099 hrsz. 110 frt; a 11 r. 1213 hrsz. 54 frt; a 12 r. 1215 hrsz. 8 frt; a 13 r. 1392 hrsz. 108 frt; a 14 r. 1637/1 hrsz. 40 frt, a 15 r. 1665 hrsz. 17 frt; a 16 r. 2059 hrsz. 4 frt; a 17 r. 2336 hrsz. 56 frt; a 18 r. 2348/1 hrsz. 14 frt és a 19 r. 2398 hrsz. alatt foglalt ingatlanára 6 frt megállapított kiküldési árban elren-delte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1892. október 26-án d. e. 10 órakor Csufud község házánál megtartandó nyilvános árve-résen a megállapított kiküldési áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók kötelesek végrehajtót kivételével az ing-atlanok 10%-át kész-pénzben, avagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított óradéképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnal előleges elhelyezéséről kiállított szabály-szerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság, mint tkvi. batóság kiadóhivatala. Balázsfalva, 1892. június hó 15. én.

VÖRÖS ENDRE,
kiadó.

Sz. 1729—1892.

Pályázati hirdetmény.

Alsófehérvármegye balázsfalvi járásba kebe-lezett Szászcsanád, Kis- és Nagycserged községek-ből álló szászcsanádi körjegyzői állomás, melylyel a mellékjárandóságokkal együtt 701 frt 42 kr készpénz fizetés és a magán feleknek telje-sített munkálatokért szabályrendeletileg megállapított díj van egybekötve; elhalálozás folytán üre-sedésbe jövén, arra ezennel pályázatot nyitok.

Felhívom pályázni kívánókat, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 6. §. értelmében kellően okmányolt kérvényeiket hozzám f. év október 26-ig annyi-val inkább adják be, mivel a később érkezettek figyelembe venni nem fogom.

A választás f. év október hó 29-én d. e. 10 órakor fog megtartatni Szászcsanádon a körjegyzői irodába.

Balázsfalva, 1892. szept. 17.

Simonffy Alajos,
főszolgabíró.

1—1

Szerk
A KIA
lap sz
közle
KI
Wokál
az elő
bérm
ke-trato

Nem a
ámbár — m
a vidéken
községi adó
hetne szavu
teljes megle
nincs deficit
vétel. 38 m
nem husz,
most tág tét
is kellene a
lább egypár
humanistiku
miseriának
tapasztalhat
bűnből is
nok is a j
máskor.

Most e
zal foglalkoz
kittelék. Va
most terjesz
s majd jóva
városaink kö
nem is min
időszakokban
újítást és ter
leginkább a
közhasznú d
séges intézm
rendezésére,
sebbé tételér
rendes jöved
sok év mulv
rik évekig a
lyesen fellep

A Cs

Az első
Régi tört
reá. De nem
Pepkának hirt
volna?) Maga
kék szemekkel
olyan lágy szí
lehetett: külo
boltból bajosa
Meglátat
vid preludium
okomban egy
takkal kibélelt
Felolvast
remélve, hogy
pártfogására b
Párnap
a perces leg
„Hozza”-im ri
ritette e ment

Második
Ez mar
az emlékezés
kettős állal, st
győző tincseib
mint rengő vá
olyan bűvösen
ban — szinte
sok cukros cse